A°. 1831. N°. 64.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 12 AUGUSTUS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, den 10 Junij. Het Engelsche Avondblad, *de Courier* van den 7den, heden ontvangen, behelst de navolgende tijdingen:

Dingsdag, den 7 Junij. Courrier office, ten 2 ure.

» Wij ontvangen zoo op het oogenblik van eene authenticke bron, een zeer gewigtig, en, het spijt ons te zeggen, ongunstig berigt, betrekkelijk de aanbieding van de kroon van Belgie aan Prins *Leopold.*

» De Conferentie, welke gisteren aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken gehouden is, heeft zeer laat geduurd, en aldaar is, met toestemming van Prins *Leopold*, *beslist*, dat de groote Mogendheden *niet zullen toetreden* tot de voorgedragene schikking, aangaande de Souvereiniteit van Belgie, zoo als dezelve door de Belgen onderworpen is aan de voorwaarde wegens het bezit van Limburg.

» Prins *Leopold* zal, derhalve, *de kroon weigeren*, wanneer zij hem zal aangeboden worden door de deputatie, die heden te Londen verwacht wordt, *ten zij* hetgeen evenwel zeer onwaarschijnlijk is, *dezelve nieuwe instructien mogt bekomen hebben om haar aan te bieden op de voorwaarden, door de groote Mogendheden, in derzelver protocollen betrekkelijk die zaak voorgeschreven.*

» Depeches, deze beslissing aankondigende, met instructien voor Lord *Ponsonby* *om alle onderhandelingen met het Belgische gouvernement af te breken en Brussel te verlaten*, zijn dezen morgen door eenen buitengewonen Courier naar Brussel gezonden. *Het Fransche gouvernement zal van zijne zijde den Generaal* Belliard *terugroepen*, welke Generaal, hetgeen moet gezegd worden, steeds in overeenstemming en opregtelijk met Lord *Ponsonby* gehandeld heeft.

» Wij ontveinzen niet, dat men kan verwachten, dat deze mededeeling aan het Belgiesch Congres treurige gevolgen kan hebben; doch de Belgen konden kwalijk verwachten, zegevierend de wet voor te zullen schrijven aan de groote Mogendheden, na de liberale en edelmoedige handelwijs van twee dier Mogendheden, Frankrijk en Engeland, ten hunne opzigte; en zij mogen eindelijk bemerken de dwaasheid van hunnen tegenstand, daar, indien deze Mogendheden getrouwelijk de verbindtenissen jegens elkander naleven, Belgie, of ophouden moet eene onafhankelijke Natie te zijn, of toestemmen moet een' uitmuntend Souverein aan te nemen op voorwaarden, *gegrond op regtvaardigheid jegens Holland* en op de billijke wenschen van de Souvereinen."

— Niettegenstaande alle bevelen van den Regent, was men den 9 te Antwerpen nog bezig, met het aanleggen van batterijen rondom de Citadel; den nacht te voren moet er aan dezelve met meer drukte dan ooit gewerkt zijn, en zelfs heeft men er aangelegd binnen de stad achter het gewezen arsenaal en het entrepôt. In de stad zelve zijn weinig troepen, maar de voorsteden zijn er vol van. Buiten de stad aan de Schelde, is eene batterij van 17 acht en veertig ponders in gereedheid gebragt. De stad is door de meest vermogende lieden verlaten. Men wist den 9 nog niet of *Tielemans*, dan wel *Rogier*, Gouverneur van Antwerpen zou worden; men hoopte de laatste. Tegen den eersten en *de Potter* waren er schotschriften aangeplakt. — Van het Noorder fort, zoo wel als door schildwachten langs de kaai, is er weder op een Hollandschen ligter geschoten. — De belasting op het geslagt is weder te Antwerpen ingevoerd.

— Te Straatsburg (zeide men aan de beurs) waren ernstige onlusten uitgebarsten en hadden de militairen geweigerd de overheid de behulpzame hand te bieden; ook in eenige steden van het zuiden moeten opschuddingen hebben plaats gehad. — De nationale garde van Parijs levert thans nog slechts eene wacht aan het paleis van St. Cloud; het garnizoen voorziet in den overigen dienst.

Amsterdam, den 25 Junij. Aan de Beurs liep heden het gerucht, dat generaal *Chassé* Antwerpen weder bombardeerd. In Polen zoude onder de Polen zelven, groote oneenigheid ontstaan zijn. Werkelijke Schuld 38⅛. *(Part. Correspond.)*

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, den 10 Junij. De ontvangene berigten uit Brazilie zijn hoogst gewigtig. Er is aldaar eene revolutie uitgebroken, *die den afstand des Keizers van de kroon heeft ten gevolge gehad.* Reeds voor lang hadden zich daar te lande sporen van eenen onwentelingsgeest vertoond. Den 5den April is het te Rio-Janeiro tot eene uitbarsting gekomen. De Keizer, een niet volksgezind ministerie benoemd hebbende, brak er een oproer uit, waarbij het volk het Keizerlijk paleis aantastte. De tot bescherming geroepen militaire magt voegde zich aan de zijde van het volk. De Keizer, aldus verlaten, week met de Keizerin en een klein gevolg naar twee in de haven liggende Engelsche en Fransche fregatten. Den 7den April vaardigde hij eene proclamatie uit, waarbij hij vrijwillig afstand van den troon deed, ten behoeve van zijnen Zoon, naauwelijks *vijf jaren oud*, dien hij aan de natie toevertrouwd, en die den naam van Don *Pedro II* zou voeren. De te Rio vereenigde afgevaardigden hebben daarop een regentschap van drie leden uit hun midden benoemd, te weten: *F. de Lima*, *Carcavelas* en *Vergueino*, alsmede een ander ministerie. De Keizerlijke familie, behalve den jongen Prins, is naar Europa gezeild.

Londen, 11 Junij. Eergisteren is Don Pedro, de ex-keizer van Brazilie, die den 13 April uit Rio-Janeiro was gezeild, met zijne gemalin en dochter voor Falmouth aangekomen, doch na het aan wal zenden van depeches, en het innemen van leeftogt, naar Cherburg voortgezeild, alwaar H.H. M.M. voornemens zijn te landen en over Parijs zich naar Munchen te begeven. Latere berigten uit Rio melden, dat 's keizers zoon zich, twee dagen na zijns vaders abdikatie, met groote pracht naar de keizerlijke kapel heeft vervoegd, om een *te Deum* wegens de roemrijke revolutie bij te wonen. De jonge prins is zeer bij het volk geliefd, voornamelijk omdat hij een geboren Braziliër is. Algemeen komen de berigten uit Brazilie daarin overeen, dat de keizer zijn ongeluk geheel aan zich zelven heeft te wijten, namelijk wegens te groote gehechtheid aan de Europesche betrekkingen, zedelooze en kostbare hofhouding, en onverbiddelijke stijfhoofdigheid; nog denzelfden dag zijner abdikatie hadden de Brazilische afgevaardigden hem herhaaldelijk komen smeken aan den wensch des volks te voldoen en zijn gehate ministerie te ontbinden; niets kon des keizers wil doen buigen, en op eene aanmerking der keizerin gaf hij tot antwoord: *beter is het voor ons, dat wij een partikulier leven leiden.* De keizer heeft al zijne bezittingen gesteld ter beheering van een handelshuis, doch heeft zijn goud en diamanten, alsmede een voorschot van gezegd huis ten bedrage van 40,000 £sterl., met zich genomen. Te Bahia is, genoegzaam op hetzelfde tijdstip als te Rio, een opstand uitgebarsten, aan welken hetzelfde doel als in de hoofdstad ten grondslag heeft gelegen, namelijk fnuiking van den Portugeschen invloed; bij dit tumult zijn een 30tal menschen omgekomen; een brief van daar meldt dat de Fransche konsul den militairen gouverneur 100 mariniers had aangeboden, om het oproer te helpen dempen, welk aanbod echter werd geweigerd; deze daad des consuls beschouwde men als hoogst indiscreet en compromitterende al de Fransche ingezetenen van Bahia. — Volgens berigt uit Buenos Ayres van 6 Maart was er werkelijk oorlog uitgebarsten tusschen de grensprovincien der Argentynsche republiek en de gewesten van het binnenland. — Gisteren hebben de heeren der Belgische deputatie eene audientie bij prins Leopold gehad, en daarna ook bij graaf Grey een bezoek afgelegd. Omtrent Belgie begint de *Courier* van heden met een betoog over de goede verstandhouding, welke tusschen Engeland en Frankrijk heerscht; daarna merkt dit blad aan, dat, hoedanig ook de uitslag der onderhandelingen tusschen het Belgische kongres en prins Leopold zijn moge, Frankrijk nimmer van deszelfs, bij de conferentie aangegane verpligtingen zal

afwijken. Indien nogtans, vervolgt dat blad, eene militaire bezetting van Belgie, waartoe het evenwel niet, ten minste niet dan in het uiterste geval zal komen, mogt noodig geoordeeld worden, alsdan zal Frankrijk, hetgeen zeer wijsselijk gehandeld is, geen contingent tot deze bezetting leveren, maar zulks aan de andere mogendheden overlaten; kortom Frankrijk zal zijne toestemming, maar geene medewerking daartoe verleenen.

MENGELWERK.

BOEKBESCHOUWING.

La ville rebelle, seconde partie, waarvan het eerste stuk is uitgegeven in 's Gravenhage, bij de Gebroeders van Cleef, 1830.

Reeds in de maand September l.l. verscheen het eerste stuk van dit werkje, en was in een paar dagen uitverkocht; met verlangen zag men sedert het tweede stuk te gemoet, hetwelk wij vernemen dat eerstdaags verschijnen zal; inmiddels waren wij in de gelegenheid gesteld om voorloopig een uittreksel te bekomen, hetwelk wij vertrouwen dat welligt onze lezers zal interesseren, weshalve wij hetzelve hier vertaald mededeelen.

De muitelingen namen de hatelijkste lasteringen te baat, om de Hollandsche soldaten van Prins Frederik af te schilderen als een' hoop moordenaars en plunderaars, maar zij hebben geen één' naam durven noemen of eene enkele daadzaak kunnen bewijzen.

Wij zullen hun voorbeeld niet volgen; de reden is klaar; zij hebben slechts leugentaal gebezigd, terwijl wij de pen hebben opgevat, om niets dan waarheid te zeggen. Ver van onze lafhartige vijanden na te volgen, zullen wij de daadzaken bewijzen en de namen voluit noemen; *Suum cuique.*

Op den dag van den intogt der koninklijke troepen binnen Brussel, stonden er verscheiden welgekleede vrouwen van allerlei rang aan hare huisdeuren met eene flesch wijn of bier in de hand, en boden den voorbijtrekkenden soldaten te drinken op de welwillendste wijze. De Hollander is altijd vertrouwelijk; terwijl de arme soldaat zijn geweer nederzette, de hand uitstak en het glas aan den mond bragt, zaten er moordenaars achter het vensterluik of de halfopenstaande deur, en legden op hem aan; op deze wijze, *horresco referens*, op deze wijze zijn er eene menigte Hollandsche soldaten gedood of gekwetst geworden, door de hand zelve, welke zij drukten als de hand van een' vriend!!!

De barones Duval, in Brussel genoeg bekend door hare zedeloosheid, had geene rust of duur voor zij een grenadier van de garde vermoord had, op wien deze Eumenide twee schoten deed uit een der vensters van de Rue Royale, op het Park uitkomende.

De chirurgijn Trumper, den aanval der muiters besturende tegen de troepen, die de Vlaamsche straat waren ingetrokken, doodde eigenhandig een der officieren, die zich aan het hoofd bevond; zie hier door welk een afschuwelijk verraad hij dezen lafhartigen moord beging.

Trumper had dezen officier bijzonder gekend; gebruik makende van deze omstandigheid, nadert hij hem regtstreeks, zijn hoed zwaaijende, vivat roepende uit al zijne magt, en hem de hand toestekende tot een teeken van vriendschap. De officier herkent Trumper, en waant in hem een vriend te zien aan het hoofd van eene bende goede burgers; in zijne noodlottige vergissing, legt de officier, die in de eene hand zijn' sabel en met de andere de teugels houdt, dezelve een oogenblik op den hals van zijn paard, om Trumper de hand te drukken. Dadelijk grijpt deze dezelve met kracht, terwijl hij met de andere hand een pistool van onder zijne kleederen haalt, doodt den officier, sleept hem van het paard, springt er op en geeft dadelijk het gepeupel het teeken van den aanval op de troepen des Konings, die men had laten voortrukken tot aan de oude korenmarkt, hen vriendschappelijk ontvangende, om hen des te gemakkelijker te kunnen aanvallen gedurende een langeren voortogt.

Deze dappere soldaten, die alzoo in de stad voortgerukt waren zonder eenig wantrouwen, moesten, terugwijkende, een schrootvuur van moordenaars doorstaan tot aan de Vlaamsche poort. Steenen, kokend water, brandende olij, gloeijende kolen, meubelstukken, ongebluste kalk, sterkwater, alles werd uit de vensters en van de daken op de troepen geworpen, terwijl men uit de luchtgaten der kelders op hen schoot zonder eenig gevaar van weder getroffen te kunnen worden. Nooit heeft eene horde struikroovers in eenig tijdvak zich onderscheiden door zooveel snoodheid, want men sloeg toe als verraders, zonder eenige der kansen van het gevecht te wagen; men was tien tegen één; de soldaten zonder eenige mogelijke verdediging, de moordenaars beveiligd tegen alle gevaar.

De pen weigert het verhaal der gruwelen te schrijven, die gedurende deze vier dagen den Belgischen naam met eene eeuwige eerloosheid hebben geschandvlekt. Er zijn ongetwijfeld uitzonderingen, en wij zullen de namen niet stilzwijgende voorbijgaan der genen wier gedrag, wij zeggen niet lofwaardig, want helaas! zoodanigen kennen wij er weinig, maar dat ten minste vrij van berisping, en vooral van misdaad is, en die tot onze kennis zullen gekomen zijn. Het ijsselijkste om te verhalen is, dat juist de genen in wreedheid tegen de troepen des Konings hebben uitgemunt, die het meest door zijne edele weldaden zijn overladen geweest. Het bloed kookt in de aderen, het hart stikt van verontwaardiging op het gezigt van zoo veel ondankbaarheid, en zulk eene eenparige ondankbaarheid. Men bloost mensch te zijn, want de wilden zelfs zijn vatbaar voor erkentenis de geschiedenis heeft den trek bewaard van den hongerigen leeuw, die, in het perk losgelaten, zijn' weldoener herkende in den man, dien hij moest verslinden, maar dien hij de handen likte en hem onder zijne bescherming nam. De hond, die de dolheid onder de leden heeft, ontwijkt zijn' meester, om hem niet te bijten; maar de mensch, o de mensch, die in zijn' hoogmoed zich bij de Godheid durft vergelijken, zoekt bij voorkeur de hand zijns weldoeners, om die vóór alle anderen te verscheuren!

Wij durven overluid de geschiedbladeren uittarten om aan de vereering der eeuwen den naam van eenig mensch of Koning voor te stellen; die den grootmoedigen beheerscher der Nederlanden in weldaden en deugden overtroffen heeft.

Wij kennen geen Koning, noch iemand, die daarvoor met eene afschuwelijker ondankbaarheid is beloond geworden. Voortaan zal de naam van Belg, vooral die van Brusselaar een schandnaam worden, van welken de brave man zich zal trachten te zuiveren bij de beschaafde volken. Dit is zoo waar, dat wij voorbeelden kunnen aanvoeren uit de hoogste rangen der samenleving, zoo wel als uit de geringere klasse van brave lieden, geboren Belgen, die voornemens zijn de noodige wettige formaliteiten te vervullen om van naam te veranderen en zich als Hollanders te laten naturaliseren, ten einde niets meer gemeen te hebben met een land, hetwelk de zegepraal en vergoding bestemd heeft voor den moord.

Neen, de geschiedenis zal het zeggen, de hemel schonk aan de aarde geene zuiverder, weldadiger en edelmoediger ziel dan die van WILLEM I (*), maar een rampzalig noodlot riep hem om te regeren over Belgen die zich liever hadden moeten krommen onder den scepter van een' Nero of een' Don Miguel!

(*) Deze onvergelijkelijke Monarch, onlangs met iemand van zijn hof over Brussel sprekende, beklaagde met tranen in de oogen de ellende en tallooze rampen, die de behoeftige klassen en handwerkers gedurende den winter zouden ondervinden. Het was daags na dat hij vernomen had dat het zoogenaamd nationaal kongres in deszelfs woeste razernij het Huis van Nassau van den troon vervallen had verklaard!

Een inwoner van Zuid-Braband eenige oogenblikken later zich op de audientie vertoond hebbende om den Koning te bedanken voor eene nog versche weldaad, kon zich niet wederhouden van tegen hem te zeggen: « Uwe Majesteit moet wel eene waarlijk Hemelsche ziel hebben, om nog wel te doen aan menschen, van welke zij zooveel redenen heeft meer afgrijzen te hebben dan wilde dieren.» — « Wat zal ik zeggen!», antwoordde de Koning; « zoo er eenige zijn, die ongelijk hebben, dan is dit geene reden om dit aan allen te wijten. Ik tracht als Christen te handelen. Mijn godsdienst beveelt mij aan anderen te doen hetgeen wij zouden verlangen dat zij ons deden.»

Neen, bandieten! gij verdient zulk een' Koning niet. Mogt gij ten eenigen tijde onder de ijzeren roede vervallen van een' tweeden Hertog van alba of onder de bijl van een' Proconsul, die zich verlustigt met uwe tranen uw bloed tevens te doen vloeijen!

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. CHRISTOFFEL SPIEGELBERG pr. J. F. SPIEGELBERG, van *Amsterdam*: Passagiers: Mevrouw *P. Pardo* en drie Kinderen; Mejufvrouw *H. L. Reens*; en de Heeren *W. Sörensen*; *P. J. Bredenbach*; Mr. *T. M. Lotze*; *D. Furviesch* en *P. H. de Neyn van Hoogwerff.*

UITGEKLAARD.

Den 4den het Schip *Amsterdam*, Kapt. C. R. DE JONG, naar *Amsterdam*; lading: 149 vaten Suiker, en 174 vaten Malassie.

Den 5den, het Schip *Noord Holland*, Kapt. H. K. BUIJL, naar *Amsterdam*; lading: 365 vaten Suiker, 54 balen schoone en 6 dito vuilen Katoen, en 545 ℔ Koper.

NEDERLANDSCHE HAVENS.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL. Den 6den Junij, *Anna en Louisa*, Kapt. J. K. de Jong; den 8sten, *de Dageraad*, Kapt. R. C. Stada; Idem, *de Zorgvuldigheid*, Kapt. E. D. Dekker; den 10den, *de Vriendschap*, Kapt. Visser; Idem, *de Zeemeeuw*, Kapt. T. C. Claus; den 13den, *Jeannette*, Kapt. H. Pandt; en den 20sten, *Concordia*, Kapt. W. Groen.

VLISSINGEN. Den 4den Junij, *Mercuur*, Kapt. J. F. Pieters Smit.

BRIELLE. Den 8sten Junij, *Guijana*, Kapt. Popken.

HELVOET. Den 4den Junij, *Columbus*, Kapt. Jansen, laatst van *Falmouth*; den 10den, *Maria Agatha*, Kapt. Weijerbusch; en den 12den, *Piet Hein*, Kapt. Turnbull.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.